

အာသာဇွန် စာရေးဆရာ - Shanhtet

ငါ့က အရာရာသတိထားရင်း
အသန်ဟုဆုံးဖြတ်လာခဲ့တယ်

စာစဉ် - ၁၀၀

အခန်း (၁၄၃၁)
သွေးလနက္ခတ် (၇၁)

*

ရိုနန်သည် လူငယ်တို့ဘာသာဝီဝီ တက်ကြွရွန်းပသော အပြုံးဖြင့် ပြုံးလျက်ရှိချေသည်။

သို့သော်ငြား ထိုအပြုံးကို မြင်လိုက်ရသော ဖော့ဒ်ဟာမီလ်မှာမူ ရိုးတွင်းခြင်ဆီတိုင်အောင် အေးစိမ့်သွားသည့် ခံစားမှုကို ရုတ်ချည်းခံစားလိုက်ရ၏။

ယင်းအရာရှိချုပ်၏ စိတ်အာရုံထဲ၌ မိမိသည် ကြီးစွာသော အမှားတစ်ခုကို ကျူးလွန်မိလေပြီဟူသော မရေရာသည့် အသံတစ်ခုကလည်း ပဲ့တင်ထပ်လျက် ရှိတော့သည်။

ဖော့ဒ်ဟာမီလ်၏ မျက်ခုံးအစုံသည် နှစ်ကြိမ်မျှ တုံ့ခနဲ လှုပ်ရှားသွားပြီးနောက် "အလွန်ကောင်းပြီ" ဟု ခြောက်ကပ်ကပ်လေသံဖြင့် ဆိုလိုက်လေတော့သည်။

မိမိ၏ အထက်အရာရှိသည် စိတ်ပျက်အားလျော့စွာ ထွက်ခွာသွားသည်ကို ကြည့်ရင်း ရိုနန်၏ မျက်ဝန်းအစုံမှာမူ နက်ရှိုင်းနက်နဲကာ လျှို့ဝှက်ချက်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လာခဲ့၏။

ထို့နောက် သူသည် ဘော်ဒါအက်ဒီ၏ အမှုတွဲကို တစ်ဖန် ပြန်လည်ကြည့်ရှုမိပြန်သည်။

အဆိုပါ အမှုတွဲမှာ ထူထဲလှပြီး ဝရမ်းပြေးရာဇဝတ်ကောင်၏ အချက်အလက်များနှင့် ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများကို အသေးစိတ် ဖော်ပြ ထားသော်လည်း ရိုနန်မှာမူ တစ်ခုခု လွဲချော်နေသည်ဟု ခံစားနေရဆဲ ဖြစ် ပေသည်။

အမှုတွဲပါ အချက်အလက်အချို့ကို တမင်ဖယ်ရှားထားခြင်း ဖြစ်စေ၊ သို့တည်းမဟုတ် ပိုမိုနက်ရှိုင်းသော သတင်းအချက်အလက်များကို ဝှက် ဖုံးထားခြင်း ဖြစ်စေ၊ ဧကန်မလွဲ ပြည့်စုံမှုမရှိသည်မှာ အမှန်ပင်။

ကျယ်ပြောလှသော ဆဲလက်စ်မြို့တော်ကြီးအတွင်း၌ ဘော်ဒါအက်ဒီကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရန် တစ်ပတ်မျှသာ အချိန်ပေးထားခြင်းမှာ လက်တွေ့၌ မ ဖြစ်နိုင်သော အရာပင် ဖြစ်ချေသည်။

ရဲဌာနချုပ်ရှိ အဆင့်မြင့် အရာရှိကြီးအချို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာလည်း နေ့ သို့လင်းလျက် ရှိနေတော့သည်။

သို့ပါသော်လည်း ရိုနန်အနေဖြင့် ရဲတပ်ဖွဲ့တွင် ဆက်လက်အမှုထမ်းလိုပါ က ဤတာဝန်ကို ငြင်းဆန်ရန် ခဲယဉ်းပေရာ သူသည် အတန်ကြာ စဉ်းစား ပြီးနောက် စခန်းမှ ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

အလုပ်သင်ကာလကို စောစီးစွာ အဆုံးသတ်နိုင်ခဲ့ပြီး အရာရှိငယ်အဖြစ် တရားဝင် အမှုထမ်းခွင့်ရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ စဉ်အတွင်း နေ့စဉ် ရုံးတက်ရုံးဆင်း လက်မှတ်ထိုးရန် မလိုတော့ခြင်းပင်။

ထို့ကြောင့်လည်း တစ်ရက်နှစ်ရက်မျှ ရဲစခန်းသို့ မလာဘဲ နေသော်လည်း အကြောင်းမဟုတ်တော့ပေ။ အရာရှိချုပ် ဖော့ဒ်ဟာမီလ်၏ ဩဇာမှာလည်း သူ၏အပေါ်၌ များစွာ လျော့ပါးသွားခဲ့လေပြီ။

ရိုနန်သည် ဘော်ဒါအက်ဒီ၏ အမှုတွဲကို ကိုင်ဆောင်လျက် ကြေးနီ

ကျောက်ဆူး လောင်းကစားရုံသို့ သွားကာ ရှိစင်ကလဲယားကို ရှာဖွေလေ တော့သည်။

ထိုလှပသော အမျိုးသမီးငယ်သည် ရိုနန်ကို မြင်လျှင်ပင် တမ်းတမ်းတ တရိုလှသော အကြည့်တို့ဖြင့် ဆီးကြိုလျက် "ဆရာရိုနန်... ကျွန်မဆီ မလာ တာ ကြာပြီနော်" ဟု နှုတ်ဆက်ရှာ၏။

သူမ၏ လေသံမှာ ရိုနန်အား ရက်စက်တတ်သော လူပျိုသိုးတစ်ဦးနှယ် ထင်မှတ်ရစေသော်လည်း ရှိစင်ကလဲယား၏ ရင်ထဲ၌မူ ရိုနန်သည် သူမ အား အဂ္ဂိရတ်ပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ရန် အသုံးပြုပြီးနောက် ပစ်ပယ်ထား သည့် လူဆိုးတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူမမှာ အခြားရွေးချယ်စရာမရှိဘဲ ကြေးနီကျောက်ဆူး လောင်းကစားရုံသို့သာ ပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

အဆိုးဆုံးမှာ သူမသည် ရိုနန်အား နည်းမျိုးစုံဖြင့် ချဉ်းကပ်ခဲ့သော်လည်း သူမကမူ အရေးမလုပ်ဘဲ ကျောက်ရုပ်နှယ် တည်ငြိမ်နေခဲ့ခြင်းပင်။

ရိုနန်သည် သူမကို တစ်ချက်မျှ ကြည့်လိုက်ပြီး "ငါ့ကို ဘာလုပ်ရမယ်ဆို တာ သင်ပေးနေတာလား" ဟု အေးစက်စွာ မေးလိုက်ရာ ရှိစင်ကလဲယား မှာ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ရင်သွားပြီး သူမ၏ အလှအပ မာယာတို့ကို ချက်ချင်း သိမ်းဆည်းကာ

"မလုပ်ရဲပါဘူးရှင်" ဟု ရိုသေစွာ ပြန်လည်ဖြေကြားလေတော့သည်။

"မင်းကို ခိုင်းစရာ ရှိတယ်"

ရိုနန်သည် အမှုတွဲကို သူမထံ ကမ်းပေးလိုက်ပြီး "ဒီလူအကြောင်းကို စုံစမ်းပေးပါ။ အသေးစိတ်လေ ပိုကောင်းလေပဲ။ သုံးရက်အတွင်း သိချင် တယ်။ ကုန်ကျစရိတ်ကို ငါအကုန်ခံမယ်" ဟု ဆိုလိုက်၏။

ဂူစတပ်ရိန်းမှာ ရိန်းမျိုးနွယ်စုဝင် တစ်ဦးဖြစ်ရုံသာမက ကိုယ်ပိုင် အရိန်အဝါနှင့် အင်အားစုများလည်း ရှိသည့် ရည်မှန်းချက်ကြီးသူ တစ်ဦး ဖြစ်ပေရာ ထင်ရှားသော ရွှေရွက်လှေ ကုန်သွယ်ရေးအသင်းမှာလည်း သူ၏လက်အောက်တွင် ရှိနေချေသည်။

ခြင်္သေ့နှလုံးသား နယ်စားမင်းတွင် သတင်းကွန်ရက် ရှိနေခြင်းမှာလည်း မဆန်းလှပေ။

ရိုနန်သည် အမှုတွဲထဲတွင် ကွယ်ဝှက်ထားသော အချက်များ ရှိနေသည်ဟု ယူဆထားသဖြင့် မလှုပ်ရှားမီ ယင်းတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ သိရှိရန် လိုအပ် သည်ဟု တွေးမိသည်။

သို့မဟုတ်ပါက အခြားသူ ခင်းထားသော ကျော့ကွင်းအတွင်းသို့ သက် ဆင်းရပေလိမ့်မည်။ ရှိစင်ကလဲယားသည်လည်း "နားလည်ပါပြီ" ဟု ဆို ကာ အမှုတွဲကို ရိုသေစွာ လက်ခံလိုက်တော့သည်။

လောင်းကစားရုံမှ ထွက်ခွာလာသော ရိုနန်သည် ရဲစခန်းသို့ မပြန်တော့ဘဲ ရှေးဟောင်းဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်ရှိ သူ၏အိမ်သို့သာ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ထိုအိမ်မှာ သူ၏ နေအိမ်ဖြစ်ရုံသာမက အဂ္ဂိရတ်ပညာရပ်ကို လေ့လာ လိုက်စားရာ နေရာလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ယခင်က ရှိစင်ကလဲယားနှင့် ရွှေ ရွက်လှေ ကုန်သွယ်ရေးအသင်းမှတစ်ဆင့် ရောင်းဝယ်ခဲ့သော အဂ္ဂိရတ် ပစ္စည်း အများစုမှာ ဤနေရာ၌ပင် ဖန်တီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ချေသည်။

သတင်းအချက်အလက်များကို စောင့်ဆိုင်းနေသည့် ဤရက်များအတွင်း ရိုနန်သည် လက်ခံထားသော အပ်ထည်အဝတ်ကို အပြီးသတ် လုပ်ဆောင် ခဲ့၏။

လက်ရှိတွင် ဆဲလက်စ်မြို့တော်ရှိ အထူးစွမ်းအားရှင် လောက၌ ရိုနန်

သည် အထိုက်အလျောက် နာမည်ကျော်ကြားသော အဂ္ဂိရတ်ဆရာ တစ်ဦး ဖြစ်နေလေပြီ။

သို့ရာတွင် သူသည် ငယ်ရွယ်လွန်းလှသဖြင့် အဆင့်မြင့် ဖောက်သည်များ မှာ ယုံကြည်ရန် ခဲယဉ်းနေကြပြီး အော်ဒါမှာယူမှုမှာလည်း များစွာ မရှိသေး ပေ။

အဂ္ဂိရတ်ဆရာတစ်ဦး၏ ကျော်ကြားမှုမှာ အချိန်ယူ၍ တည်ဆောက်ရ သည့် အရာဖြစ်သော်လည်း ရိုနန်မှာမူ အလျင်မလိုပေ။ သူ၏ အဂ္ဂိရတ်ပညာ ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် အောင်မြင်နှုန်းမှာ အခြားသော ဆရာကြီးများပင် မယှဉ်နိုင် လောက်အောင် သာလွန်လျက် ရှိနေသည်မဟုတ်လော။

ထို့အပြင် ကမ္ဘာဦး နိယာမတရားများအပေါ် သူ၏ နားလည်တတ်ကျွမ်းမှု မှာလည်း နက်ရှိုင်းလာသည်နှင့်အမျှ ပိုမိုမြင့်မားသော အဆင့်ရှိသည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာများကို ဖန်တီးနိုင်ရန်မှာလည်း လက်တစ်ကမ်း အကွာတွင်သာ ရှိနေတော့သည်။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ရှိစ်စင်ကလဲယားသည် ထူထဲလှသော သတင်း အချက်အလက်များနှင့်အတူ ရိုနန်ထံသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ယင်းတို့ကို အမှုတွဲဟောင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လိုက်သောအခါ လွဲချော်နေ သော အချက်များမှာ ဗူးပေါ်သလို ထင်ရှားလာတော့သည်။

သတင်းများအရ ဘော်ဒါအက်ဒီမှာ အမြဲတမ်း ရာဇဝတ်ကောင် တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး မကြာသေးမီက နယ်ရှင်မင်း တစ်ဦးအား သတ်ဖြတ်မှု အပါအဝင် လူသတ်မှု ၁၃ ခုတွင် ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်၏။

သို့သော် ပြဿနာမှာ အဆိုပါ နယ်ရှင်မင်းမှာ လူကောင်းတစ်ဦး မဟုတ် ဘဲ မိန်းကလေးငယ်များကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက် သတ်ဖြတ်ခြင်းနှင့် လူကုန်

ကူးခြင်းများ ပြုလုပ်လေ့ရှိသူ ဖြစ်နေခြင်းပင်။

ဘော်ဒါအက်ဒီ သတ်ဖြတ်ခဲ့သော သူများမှာလည်း များသောအားဖြင့် များမတ်များနှင့် သူဌေးကြီးများသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

၎င်းကိုယ်တိုင်မှာလည်း စတုတ္ထအဆင့်သို့ ချဉ်းကပ်နေပြီဖြစ်သော အစွမ်းထက်သည့် အထူးစွမ်းအားရှင် တစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ အထူးသဖြင့် အဆိပ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ အသုံးပြုတတ်သဖြင့် တိုက်ပွဲများအတွင်း ရန်သူ အား အလစ်အငိုက် တိုက်ခိုက်နိုင်သူလည်း ဖြစ်၏။

ထို့အပြင် မြို့တော်၌လည်း အပေါင်းအပါများ ရှိနေသဖြင့် ဆဲလက်စ် မြို့တော်ကြီး၏ မြေအောက် ရေဆိုးမြောင်းများအတွင်း ကွယ်ဝှက်နေတန် ရာသည်။

ဤသတင်းများကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော လူဆိုးတစ် ဦး၏ ပုံရိပ်မှာ ရိုနန်၏ စိတ်ထဲ၌ ထင်ဟပ်လာခဲ့ချေပြီ။

ဤ "အဆိပ်ဝံ့ပုလွေ" မှာ ဧကန်မလွဲ ခက်ခဲသော ပြိုင်ဘက်တစ်ဦး ဖြစ်ရ ပေမည်။ ရဲဌာနချုပ်မှာ ရိုနန်အား ဤတာဝန်ကို အတင်းအကျပ် ပေးအပ် ခြင်းမှာ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် ရည်ရွယ်ချက် ရှိနေကြောင်း ထင်ရှား လှပေသည်။

ရိုနန်သည် တည်ငြိမ်သော လေသံဖြင့် "ငါ ဒီလူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ ချင်တယ်၊ နည်းလမ်းရှိလား" ဟု မေးလိုက်၏။

ရိုစ်စင်ကလဲယားက အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးနောက် "ဆရာရိုနန်... ဘော်ဒါအက်ဒီက ဆရာရိုနန်နဲ့ တွေ့မှာ မဟုတ်သလို ပြောတာကိုလည်း ယုံ မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်မ ထင်မိတယ်" ဟု ဖြေလေသည်။

"သူ ယုံတာ မယုံတာက အရေးမကြီးပါဘူး"

ရိုနန်က ပြုံးလျက် "ဒါပေမဲ့ ဒီလောကမှာ သူ ဂရုစိုက်ရမယ့် အရာတစ်ခုခု တော့ ရှိမှာပဲ မဟုတ်လား" ဟု ဆိုလိုက်ရာ ရှိစင်ကလဲယားက "ဘော်ဒါ အက်ဒီဟာ ရေဇာဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် မော်ဖီးယပ်စ်နဲ့ ရင်းနှီးတယ်လို့ ကြား ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မော်ဖီးယပ်စ်က အလွန်လက်ပေါက်ကပ်တဲ့လူပါ၊ သူက နယ်စားမင်းနဲ့တောင်..." ဟု စကားကို အဆုံးမသတ်ဘဲ ချန်ထား သော်လည်း ရိုနန်မှာမူ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

"မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်..."

ရိုနန်သည် အမှုတွဲကို စိတ်ဝင်တစား ပုတ်လျက် "ဒီရေဇာဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ကို ဘယ်မှာ တွေ့နိုင်မလဲ" ဟု မေးရာ ရှိစင်ကလဲယားက "ရှေးဟောင်းဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်က အက်ဒီမန် သင်္ဘောကျင်းမှာပါ၊ သူက အဲဒီသင်္ဘောကျင်းရဲ့ အလုပ်သမားခေါင်းဆောင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီး ဂိုဏ်းဝင်အများ စုကလည်း အဲဒီက အလုပ်သမားဟောင်းတွေပါပဲ" ဟု ချက်ချင်းပင် ဖြေ လိုက်လေတော့သည်။

"ကောင်းပြီ"

ရိုနန်သည် မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး "မင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" ဟု ဆို ကာ ထွက်ခွာရန် ပြင်လိုက်လေတော့သတည်း။

အခန်း (၁၄၃၂)
သွေးလနက္ခတ် (၇၂)

*

သွေးလနက္ခတ်၏ ရောင်စဉ်အောက်တွင် ဆဲလက်စ်မြို့၏ ရှေးဟောင်း ဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိချေသည်။

ထိုရပ်ကွက်အတွင်းရှိ အက်ဒ်မန် သင်္ဘောကျင်းကြီးသည် ညဉ့်အမှောင် ထုအတွင်း ဝပ်စင်းနေသော သံမဏိသားရဲကြီးတစ်ကောင်အလား ထင်မှတ် ရပေသည်။

ဟောင်းနွမ်းယိုင်နဲ့နေပြီ ဖြစ်သော်ငြားလည်း ယင်းထံမှ ထွက်ပေါ်နေ သော အန္တရာယ်အငွေ့အသက်တို့မှာမူ လျော့ပါးသွားခြင်း မရှိသေးချေ။

နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော် သက်တမ်းရှိပြီဖြစ်သော ဤသင်္ဘောကျင်းကြီး သည် ရှေးဟောင်းဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်၏ အတက်အကျ၊ အနိမ့်အမြင့်တို့ကို ကောင်းစွာမျက်မြင်ကြည့်ခဲ့ဖူးလေသည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်များစွာကပင် စွန့်ပစ်ခြင်းခံခဲ့ရသော ဤနေရာ သည် ယခုအခါတွင်မူ လူမိုက်ဂိုဏ်းစတားတို့ ခိုအောင်းရာ ခံတပ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ရာ၊ နာမည်ကျော် 'ဓားသွားဂိုဏ်း' ခေါ် ရေဇာဂိုဏ်း သည် လည်း ဤနေရာမှပင် အခြေတည်၍ ခေါင်းထောင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဂိုဏ်း၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ဂုဏ်သတင်းကြောင့် မြင်းရထားမောင်းသမားတို့သည် အနီးအနားသို့ပင် မကပ်ရဲကြချေ။

ထို့ကြောင့်ပင် ရိုနန်ရေးမွန်သည် သဘောကျင်းနှင့် တစ်ကီလိုမီတာခန့် အကွာတွင် ရထားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ရပြီး ခြေလျင်ခရီးဖြင့်သာ ဝင်ပေါက်ဆီသို့ ဦးတည်လာခဲ့ရတော့သည်။

အက်ဒ်မန် သဘောကျင်း၏ တံခါးမကြီးနှင့် အုတ်တံတိုင်းတို့မှာ ပျက်စီးခြင်းမရှိဘဲ နဂိုအတိုင်း တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ကာ ဝင်ပေါက်ရှိ လုံခြုံရေးတဲ အတွင်း၌မူ သန်မာထွားကြိုင်းသော လူနှစ်ဦးသည် ဖဲရိုက်ရင်း၊ အရက်သောက်ရင်း အချိန်ဖြုန်းနေကြလေသည်။

ရိုနန်သည် သဘောကျင်းတံခါးဝသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ တဲအနီးတွင် ချည်နှောင်ထားသော ခွေးကြီးတစ်ကောင်သည် သူ့အား အငြိုးတကြီး ဟောင်ဟမ်း၍ ကြိုဆိုလေတော့သည်။

"မင်း ဘာလာလုပ်တာလဲ"

အရက်ပုလင်းကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော လူတစ်ဦးသည် တဲထဲမှ ထွက်လာပြီး ရိုနန်အား အော်ဟစ်ငေါက်ငမ်းလေသည်။

"ဟေ့ကောင်... ဒီနေရာက မင်းလိုကလေးမျိုး လာရမယ့်နေရာ မဟုတ်ဘူး။ အခုချက်ချင်း လစ်လိုက်တော့၊ မဟုတ်ရင်တော့ ငါ့လက်ရဲဇက်ရဲနိုင်မှုကို အပြစ်မတင်နဲ့"

ထိုသူ၏ ထွားကြိုင်းသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်၊ လည်ပင်းနှင့် မေးစေ့အထိ ဖုံးလွှမ်းနေသော အပြာရောင် ဆေးမင်ကြောင်တို့က သူ့အား ခက်ထန်ရက်စက်သည့် ပုံစံမျိုး ပေါက်စေသည်။

ရိုနန်သည် မိမိ၏ ဝတ်ရုံကို အသာလှန်၍ ရင်ဘတ်ရှိ ရဲတံဆိပ်ကို ပြသလိုက်ကာ တည်ငြိမ်စွာပင် ဆိုလိုက်ပေသည်။

"ငါက စတုတ္ထမြောက်ရဲစခန်းက ဒုတိယရဲအရာရှိ ရိုနန်ရေးမွန်ပါ။ မင်းတို့

ရဲ့ အကြီးအကဲမော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်နဲ့ တွေ့ပြီး စကားပြောချင်လို့ပဲ"

"သူ ရှိလား"

ရိုစ်စင်ကလဲယား ပေးထားသော သတင်းအချက်အလက်များအရ မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်သည် ညဘက်တွင်သာ ဤသင်္ဘောကျင်းသို့ လာလေ့ရှိပြီး လက်အောက်ငယ်သားများနှင့် ပျော်ပါးခြင်း သို့မဟုတ် ဂိုဏ်းရေးရာများကို ဖြေရှင်းခြင်းများ ပြုလုပ်တတ်သည်ဟု သိရသည်။

ထိုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် ဆဲလက်စ်မြို့အတွင်း လျှို့ဝှက်နေအိမ် အများအပြား ရှိသောကြောင့် သူ၏ တိကျသော တည်နေရာကို မည်သူမျှ မသိနိုင်ကြချေ။

ထို့ကြောင့်ပင် ရှိနန်သည် ယနေ့ညတွင် သူ၏ ကံကြမ္မာကို လာရောက်စမ်းသပ်ကြည့်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

"ဒုတိယရဲအရာရှိ ဟုတ်လား"

ထိုလူက ရှိနန်အား အရေးမစိုက်သော အမူအရာဖြင့် လှောင်ပြောင်လိုက်သည်။ "မင်းက တော်တော် စကားကြီးစကားကျယ် ပြောတာပဲ၊ ငါ့ကို အရူးမှတ်နေလား"

"ဒီနေ့ ငါ စိတ်ကောင်းဝင်နေတုန်း မင်းကို ဆယ်စက္ကန့် အချိန်ပေးမယ်၊ အခုချက်ချင်း ထွက်သွားတော့။ ၁၀... ၉... ၈..."

သူသည် ခါးတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော သေနတ်အိမ်ကို ရှိနန်အား ထုတ်ပြလိုက်သည်။ အင်ဗီယာနိုင်ငံသည် လက်နက်ကိုင်ဆောင်မှုကို တင်းကျပ်စွာ တားမြစ်ထားသော်ငြားလည်း အချို့သော လူများအတွက်မူ ထိုဥပဒေသည် အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ချေသည်။

ထိုဓားသွားဂိုဏ်းဝင်၏ လက်ထဲရှိ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်မှာ

အစစ်အမှန်ဖြစ်ပြီး ကျည်ဆန်များလည်း အပြည့်ထည့်ထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။

"၁"

ရေတွက်ခြင်း ဆုံးခန်းတိုင်သည့်တိုင် ရှိနန်သည် မလှုပ်မယှက် ရပ်နေဆဲ ဖြစ်ရာ ထိုသူ၏ မျက်လုံးများအတွင်း ရက်စက်မှု အလင်းတန်းတို့ ဖြတ်ပြေး သွားပြီး လက်နက်ကို ချက်ချင်း ဆွဲထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

ဒိုင်း

ပြင်းရှသော သေနတ်သံသည် ညဉ့်ဦးယံ၏ တိတ်ဆိတ်မှုကို ရုတ်ခြည်း ဖြိုခွင်းလိုက်သည်။

ထိုလူ၏ လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်နက်သည် ပျောက်ကွယ် သွားပြီး သူ၏ လက်ဖဝါးကြားမှ သွေးများ စိမ့်ထွက်လာကာ မျက်နှာတွင်မူ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော အမှုအရာတို့အစား ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်မှုတို့သာ အစားထိုးဝင်ရောက်လာတော့သည်။

ခဏတာမျှက မာန်တက်ခဲ့သော အရှိန်အဝါတို့မှာ အစအနပင် မကျန် တော့ချေ။

ရှိနန်၏ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောအခါ ထိုဂိုဏ်းသားသည် တံတွေးကို အနိုင်နိုင် မြို့ချလိုက်ရင်း လေသံအေးဖြင့်ပင် ဆိုလိုက်ရရှာသည်။

"အရာရှိမင်း... ကျွန်တော်တို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စကားပြောကြ ရအောင်ပါ။ ညှိနှိုင်းလို့ ရပါတယ်"

သူ၏ နဖူးအလယ်တည့်တည့်သို့ အသင့်ချိန်ရွယ်ထားသော သေနတ် ပြောင်းဝသည် စူးရှသော နာကျင်မှုကို ခံစားရစေသည်။

သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းအကြားရှိ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ဖိအားကို လူတိုင်း ခံနိုင်ရည်ရှိကြသည် မဟုတ်ပေ။

ထိုစဉ်အတွင်း တဲထဲရှိ အခြားဂိုဏ်းသားတစ်ဦးသည် ရိုနန် သတိလက်လွတ်ဖြစ်နေချိန်တွင် ပစ်ခတ်ရန်အတွက် ပြောင်းတိုသေနတ်ကို တိတ်တဆိတ် ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

ဒိုင်း

စူးရှသော အော်ဟစ်သံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ရိုနန်အား ချောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးပမ်းသူ၏ ညာဘက်လက်မှ သွေးများ ပန်းထွက်လာကာ သူ့ကိုင်ထားသော သေနတ်မှာလည်း မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။

ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာသော သေနတ်သံများကြောင့် သင်္ဘောကျင်း အတွင်း ခိုအောင်းနေသော ဓားသွားဂိုဏ်းသားအားလုံးမှာ နိုးကြားသွားကြ တော့သည်။

အနီးအနားရှိ ဂိုဒေါင်ထဲမှ လူအုပ်ကြီးသည် ခြောက်လုံးပြူး၊ ရိုင်ဖယ်နှင့် ပြောင်းတိုသေနတ် အစရှိသော လက်နက်မျိုးစုံကို ကိုင်ဆောင်လျက် ပြေးထွက်လာကြလေသည်။

"မင်း သေပြီသာမှတ်"

ခဏတာမျှ ကြောက်ရွံ့နေသော ထိုဂိုဏ်းသားသည် အင်အားတောင့်တင်း လာသည်နှင့်အမျှ ရိုနန်အား ရိုင်းစိုင်းသော စကားလုံးများဖြင့် ပြန်လည် ဆဲဆိုလေတော့သည်။

"မင်းလိုကောင်က..."

သူ၏ ဆဲဆိုသံ မဆုံးမီမှာပင် သူ၏ မျက်ဝန်းတို့သည် ဗလာဖြစ်သွားကာ

တစ်ကိုယ်လုံး အားအင်ကုန်ခမ်းသွားသကဲ့သို့ မြေပြင်ပေါ်သို့ ပျော့ခွေကျ သွားလေသည်။

အသက်ရှူနေဆဲ ဖြစ်သော်လည်း သတိမူကား လုံးဝ လစ်လပ်သွားပြီ ဖြစ် ပေသည်။

အမှန်စင်စစ် သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ရိုနန်၏ 'စိတ်အာရုံစူးချက်' ဖြင့် အ ထိုးဖောက်ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ရာ၊ သူ ပြန်လည်နိုးထလာလျှင်ပင် အရူးတစ် ယောက်ကဲ့သို့သာ ဖြစ်နေပေတော့မည်။

ရိုနန်သည် အမှန်တကယ်ပင် ကရုဏာထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း တစ်ဖက်လူက သူ့အား သတ်ရဲမည်မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်နေခြင်းကြောင့် မိမိ၏ စွမ်းအားကို အနည်းငယ် ထုတ်ပြလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ချေသည်။

ဤဂိုဏ်းသားများအတွက်မူ ရိုနန်အနေဖြင့် သနားညှာတာနေရန် အကြောင်းမရှိပေ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များကို ခြိမ်းခြောက်ငွေညှစ်ခြင်း၊ ဆက်ကြေးကောက်ခြင်း၊ လူကုန်ကူးခြင်း၊ လောင်းကစားရုံနှင့် ပြည့်တန်ဆာအိမ်များ ဖွင့်လှစ်ခြင်းနှင့် အတိုးကြီးစား ချေးငွေလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခြင်း... အစရှိသည့် မကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်နေသော ဓားသွား ဂိုဏ်းသည် ရှေးဟောင်းဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက်၏ အဓိက အန္တရာယ်ဆိုးကြီး ဖြစ်နေသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် သူတို့၏ နောက်ကွယ်ရှိ အင်အားတောင့်တင်းသော အရှိန်အဝါ များကြောင့် မည်သူမျှ မဆန့်ကျင်ရဲခဲ့ကြချေ။

ခဏအကြာတွင် ဓားသွားဂိုဏ်းဝင် တစ်အုပ်စုသည် တံခါးဝသို့ ရောက်ရှိ လာပြီး ရိုနန်အား သေနတ်များဖြင့် ဝိုင်းရံထားကြလေသည်။

အချို့မှာမူ မြေပြင်ပေါ်တွင် လဲကျနေသော လူအား သွားရောက် ကြည့်ရှု

ကြသည်။ ရိုင်းစိုင်းသော ဆဲဆိုသံမျိုးစုံ ထွက်ပေါ်နေပြီး အခြေအနေမှာ အလွန်ပင် တင်းမာလျက် ရှိချေသည်။

ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဟု ထင်ရသော လူတစ်ဦးသည် ရိုနန်၏ ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီး မြွေတစ်ကောင်ကဲ့သို့ စူးရှသော မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်ကြည့်ကာ မေးမြန်းလိုက်သည်။

"ဟေ့ကောင်... ဓားသွားဂိုဏ်းရဲ့ နယ်မြေထဲမှာ လာပြီး ပြဿနာရှာရဲတယ် ဆိုတော့ မင်း ဘယ်လိုသေချင်လို့လဲ"

သူ၏ လေသံမှာ မာန်တက်နေသော်လည်း မျက်လုံးများထဲတွင်မူ သတိထားရမည့် အရိပ်အယောင်တို့ ရှိနေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရိုနန်၏ တည်ငြိမ်မှုမှာ လွန်ကဲနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

အင်အားချင်း မမျှတသော အခြေအနေတွင်ပင် ရိုနန်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိဘဲ ယုံကြည်ချက် အပြည့်ဖြင့် ရပ်နေသည်မှာ ထိုသူအား ရူးသွပ်သူ သို့မဟုတ် ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်စေသည်။

"စကားတွေ အများကြီး ပြောမနေပါနဲ့"

ရိုနန်က ဆိုလိုက်သည်။ "မင်းတို့ရဲ့ အကြီးအကဲ မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ လမ်းပြပေး"

သူ၏ စကားအဆုံးတွင် ဆဲဆိုသံများ ထပ်မံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

ရိုနန်သည် ခေါင်းကို အသာအယာ ခါယမ်းလိုက်ရင်း လက်ကို ရှေ့သို့ ရုတ်တရက် ဆန့်ထုတ်လိုက်လေသည်။

မိတာ တစ်ဆယ်ကျော် အကွာတွင် ရပ်နေသော ဂိုဏ်းသားတစ်ဦး၏ လက်ထဲရှိ ပြောင်းတိုသေနတ်သည် ရုတ်ခြည်းပင် ကျွတ်ထွက်သွားကာ ရိုနန်၏ လက်ထဲသို့ အလိုအလျောက် ပျံဝင်လာတော့သည်။

ဤသို့သော မှော်ဆန်သည် မြင်ကွင်းကြောင့် ဆဲဆိုသံများအားလုံး ရုတ်ခြည်း တိတ်ဆိတ်သွားလေတော့သည်။

ဓားသွားဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားကာ "မှော် ဆရာ" ဟု ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

ရိုနန်သည် သာမန် အထူးစွမ်းအားရှင် တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါက သူတို့ဘက်မှ လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အားဖြင့် ဖိနှိပ်နိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း၊ အကယ်၍ သူသည် စွမ်းအားကြီးသော မှော်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်နေပါက အခြေအနေမှာ လုံးဝ ပြောင်းလဲသွားပေလိမ့်မည်။

မှော်ဆရာ အများစုသည် ကျည်ဆန်နှင့် မြားများကို ကာကွယ်နိုင်စွမ်း ရှိ ကြပြီး သူတို့၏ သတ်ဖြတ်နည်းများမှာလည်း လျှို့ဝှက်နက်နဲကာ ခန့်မှန်းရ ခက်လှပေသည်။

အလွန်အမင်း လိုအပ်ခြင်း မရှိပါက ဤဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် မှော် ဆရာတစ်ဦးအား ရန်မစလိုပေ။ မော်ဖီးယပ်စ် မန်ဒက်သည်လည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ခဏတာ တွန့်ဆုတ်နေပြီးနောက် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည် အံ့ကိုကြိတ်၍ ဆိုလိုက်သည်။ "ကောင်းပြီ... မင်းကို ငါတို့ အကြီးအကဲဆီ ခေါ်သွားပေး မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာမှ မဟုတ်တာတွေ မလုပ်နဲ့၊ မဟုတ်ရင်တော့..."

သူသည် ခြိမ်းခြောက်စကားကို ဆုံးအောင် မပြောနိုင်ခဲ့ချေ။ ရိုနန်ကမူ ပြီး လျက်ပင် "ဒီလိုမှပေါ့" ဟု ဆိုလိုက်ပေသည်။

အချို့သော လူတို့သည် လက်တွေ့မမြင်ရမချင်း ယုံကြည်ကြသည် မဟုတ် ပေ။
